

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Jeg vil gerne sige tak for den konstruktive, men måske lidt korte debat. Der er gået lidt efterpåske i vores debat her i Folketinget. Der kunne måske ellers nok være grund til at ofre lidt længere tid på denne her store aftale, men jeg er meget glad for den meget konstruktive tone.

Der er tale om en aftale, der faktisk er grund til at være meget tilfreds med. Der er tale om en aftale indgået imellem 77 AVS-lande og 15 EU-lande om bistand og handel.

Der er tale om den mest omfattende nord-syd-samarbejdsaftale, vi overhovedet har, og derfor er det selvfølgelig af stor betydning, at Danmark ratificerer de fremlagte aftaler, altså selve Cotonou-aftalen og den interne aftale mellem EU-landene om finansieringen og forvaltningen af bistanden.

Bistand og handel er, som det blev sagt, de vigtigste elementer i aftalen, og det er hovedformålet med aftalen, at man styrker og fremskyn-der den økonomiske, kulturelle og sociale udvikling i AVS-landene.

Som sagt har der været mange meget konstruktive bidrag til debatten, og jeg håber så, at vores udvalgsarbejde kan blive lidt grundigere, end vores diskussion har været her i dag.

Jeg vil gerne lige kommentere nogle af de ting, som ordførerne har været inde på:

Jeg vil gerne takke hr. Jeppe Kofod, som netop sagde i sin ordførertale, at der her er tale om en meget dyb forpligtelse fra EU's side, og at AVS-landene her får et tiltrængt løft.

Hr. Jens Hald Madsen var også positiv i sin ordførertale. Der, hvor det måske skiller lidt i forhold til os, er, når hr. Jens Hald Madsen taler om frihandel og siger, at det er den rigtige løsning, det er løsningen på alle problemer; det er måske at tage munden for fuld. Men det er rigtigt, at her er et skridt på vejen, og her er en mulighed for en mere åben handel og også for at skabe frihandel.

Problemet har været, at mange af de europæiske lande jo faktisk ikke har været villige til at åbne deres markeder, og det er derfor, vi har haft problemerne. Der må man sige, at frihandel er godt, men det er altså ikke løsningen på alle verdens problemer, og derfor ser vi også i aftalen, at der stadig væk er nødt til at være særlige aftaler for de mindst udviklede lande, altså AVS-landene her, for at de overhovedet kan være med i verdenshandelen.

Så skal jeg takke fru Gitte Seeberg for tilslutningen til aftalen – det var nemt nok – og også fru Margrete Auken, som også gjorde opmærksom på den fairness, der faktisk ligger i principperne, og at det jo nu kommer an på, hvordan vi ratificerer denne her aftale, og at det helst skulle gøres hurtigst muligt. Det håber vi jo så også at vi i hvert fald er med til at sikre ved at være så hurtigt ude. Men selvfølgelig kræver det, at EU lever op til de forventninger, og det kræver hårdt arbejde. Det går vi så i gang med, det kan jeg så love, at vi gør i udvalget.

Til hr. Søren Søndergaard, som var inde på et par ting i aftalen, og som måske ser lidt pessimistisk på det hele, hvilket jeg ikke synes, der er nogen grund til: Først taler hr. Søren Søndergaard om Cuba. Det kan være, at hr. Søren Søndergaard ligger inde med andre oplysninger, end jeg gør, men så vidt jeg ved, og så vidt regeringen ved, var der tale om, at Cuba trak sig fra disse forhandlinger og ikke ville være med i Cotonou-aftalen, og man kan vel ikke helt udelukke, at Cuba har været i tvivl om, hvorvidt landet kunne eller havde lyst til at opfylde de krav, der lå om menneskerettigheder og demokrati i Cotonou-aftalen. Det kan være, at hr. Søren Søndergaard har andre oplysninger end jeg, men dem må han i så fald komme frem med.

Det næste, hr. Søren Søndergaard rejste, var TRIPS-aftalen, altså under WTO. Det er artikel 46, der beskæftiger sig med WTO og TRIPS-aftalen, og hele den artikel er så bredt formuleret, så generelt formuleret, at der ikke er tale om at binde AVS-landene fast til noget som helst her. Bestemmelsen berører ikke AVS-landenes og EU's holdninger under multilaterale forhandlinger, det vil altså sige, at i forhandlinger i WTO står det AVS-landene fuldstændig frit, hvad de vil mene, og EU ligeså.

Artikel 46 indskrænker f.eks. ikke et AVS-lands mulighed for under særlige omstændigheder at udstede tvangslicenser til medicinprodukter under overholdelse af TRIPS-aftalens bestemmelser, men det er klart, at de AVS-lande, som er medlem af WTO, selvfølgelig er forpligtede til at leve op til WTO's regler. Jeg tror, at det er den besvarelse, der er til hr. Søren Søndergaard, ellers må han vende tilbage.

Til hr. Anders Samuelsen, som siger, at Det Radikale Venstre næsten ikke kan styre utålmodigheden: Nej, men der må vi jo så prøve at se, om vi ikke kan få denne her aftale hurtigt behandlet i udvalget og få en hurtig behandling i Folketinget, men vi skal jo gøre det ordentligt, så